

6.2. Sikkerhedsstillelse.

I forbindelse med meddelelse af godkendelse i henhold til miljøbeskyttelseslovens kapitel-5 skal godkendelsesmyndigheden på linje med andre vilkår stille krav om sikkerhedsstillelse fra de virksomhedstyper, der omfattes af lovforslagets § 1, nr. 4.

Kravet om sikkerhedsstillelse skal gælde for såvel nyetablerede som igangværende virksomheder, sidstnævnte dog med en rimelig frist. Kravet om, at også eksisterende virksomheder skal stille sikkerhed, er indsat for at få størst mulig effekt af ordningen og for at undgå konkurrenceforvridding.

Lovforslaget indeholder ikke et krav om et vist minimumsbeløb for sikkerhedsstillelsen, idet godkendelsesmyndigheden i hver enkelt sag skal vurdere behovet for sikkerhedsstillelsens størrelse.

Miljømyndighederne skal være opmærksomme på, at der i eksisterende godkendelser for listevirksomheder kan være indsat et vilkår om, hvor meget affald en virksomhed maksimalt må oplagre. Det kan også være fastsat, hvor meget en virksomhed må producere, og dette kan have en sådan sammenhæng med lagrene på virksomheden, at den til enhver tid værende beholdning af materialer kan fastlægges. I sådanne tilfælde bør udgangspunktet for sikkerhedsstillelsen være det fastsatte maksimum. Hvor et sådant vilkår ikke foreligger, bør udgangspunktet for sikkerhedsstillelsens størrelse istedet være 6 måneders affaldsproduktion. Godkendelsesmyndigheden er dog ikke afskåret fra, i forbindelse med nye godkendelser, at indsætte et vilkår om maksimal affaldsproduktion. Det vil tillige give virksomhederne en tilskyndelse til at søge affaldsmængden begrænset, idet et lavt maksimum vil give en tilsvarende lav sikkerhedsstillelse. Indsættelse af et sådant vilkår vil sidenhen kunne lette tilsynsmyndighedens arbejde, idet en overskridelse vil bevirke, at der kan udstedes forbud mod yderligere tilførsel af affald/råstoffer til virksomheden indtil affaldsmængderne er nedbragt. Sådanne forbud skal forvarsles, men vil ikke kunne påklages, jf. miljøbeskyttelseslovens § 69, stk. 3.

Det skal fremhæves, at der med nærværende lovforslag kun sigtes til at regulere spørgsmål om sikkerhedsstillelse på et særligt område. Forslaget medfører således ikke ændringer i de materielle regler om erstatningsansvar for miljøskader, hverken generelt eller på særømråder. Således kan der i tilfælde af uenighed kun ske træk på sikkerheden, når myndighedens krav er fastslået ved dom.

Sikkerhedsstillelsen skal i princippet løbe så længe virksomheden er i drift, hvilket betyder, at godkendelsesmyndigheden ved garantier fra pengeinstitutter, skal være opmærksom på formuleringen heri. En anvendelig type garantier vil være sådanne, hvor

krav på sikkerheden skal være fremsat inden en vis dato. Fremsættes der krav inden fristens udløb, betyder det ikke træk på garantien, blot at sikkerhedsstillelsens beløb »reserveres«, afventende udfaldet af den efterfølgende dom. Det bemærkes, at dette forhold ikke påvirkes af forholdet mellem virksomheden og pengeinstituttet, f.eks. manglende provisionsbetaling el.lign.

Virkingen af manglende sikkerhedsstillelse må i sagens natur, da der er tale om vilkårsovertrædelse, følge de almindelige regler i miljøbeskyttelsesloven. Udgangspunktet er derfor, at der ved manglende sikkerhedsstillelse skal nedlægges forbud mod fortsat modtagelse af affaldet, indtil sikkerhedsstillelsen er etableret.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Af tekniske grunde foreslås det, at det direkte af loven fremgår, at amtsrådet som hovedregel er tilladelsesmyndighed. Dette er i overensstemmelse med reglerne i den bekendtgørelse, der er udstedt med hjemmel i den gældende bestemmelse.

Til nr. 2 og 3

Tilslutningspligten til offentligt spildevandsanlæg blev ved lovrevisionen i 1991 indsat direkte i loven men uden strafhjemmel. Hjemmelen fandtes tidligere i bekendtgørelsen om afledning af spildevand, som iøvrigt regulerer spildevandsforhold. Med ændringen af § 28, stk. 3, nu § 28, stk. 4, og § 110, stk. 1, præciseres tilslutningspligten og straffen for overtrædelse heraf.

Til nr. 4

Til stk. 1

Omfattet af kravet om sikkerhedsstillelse er de virksomheder, der udvinder metaller af kabler, foretager skylning eller rengøring af tromler til opbevaring af kemikalier eller kemikalieaffald, virksomheder, der driver diverse ophugningsanlæg, herunder anlæg til bilophugning, virksomheder, der modtager affald for at kunne udtage anvendelige dele med henblik på videresalg samt virksomheder, der foretager mekanisk fragmentering. Under de to sidstnævnte kategorier falder egentlige produkthandlere samt såkaldte »shreddere«.

Med hensyn til kategorien »udtager anvendelige dele med henblik på videresalg« omfatter begrebet alene virksomheder, der udtager hårde mekaniske genstande el.lign. af f.eks. apparater, maskiner, mo-